

Un nou equipament sanitari a Granollers, al servei de la ciutadania

Manel Balcells i Díaz
President del Comitè Executiu de Biocat
(Bioregió de Catalunya)

Possiblement totes les coses, tots els processos, acaben sent més llargs del que un voldria. Possiblement, també, les coses són en general molt més complexes i complicades del que caldria. Però bé està el que bé acaba i el procés en què es va veure immersa l'antiga Policlínica del Vallès tindrà, per fi, un final feliç.

Fa un any i mig, des de la Conselleria de Salut vàrem prendre una decisió sense precedents dins l'àmbit de la sanitat catalana. Una decisió, però, que probablement caldria haver pres molt temps abans i que hauria estalviat la descapitalització de Policlínica, que la va portar a la fallida. La decisió de retirar el concert, primer, i d'optar a la compra de l'immoble, després, responia estrictament a la voluntat de retornar un equipament de qualitat al conjunt de l'oferta sanitària de la ciutat i de la comarca.

Aquella decisió, consensuada amb l'Ajuntament de la ciutat i el Consell Comarcal, va comptar amb tota la complicitat de l'Hospital General de Granollers, que va assumir en gran mesura l'activitat assistencial i va permetre salvaguardar tots els llocs de treball que estaven en perill. Va ser un procés modèlic que ha estat reconegut per tot el sector sanitari.

Ara, després d'un temps, amb la propietat rescatada de la Tresoreria de la Seguretat Social i pendents encara del desnonament judicial dels antics llogaters, el que calia era definir el futur de l'equipament. Hi ha hagut un estudi acurat i detallat que ha analitzat les necessitats del propers anys tenint en compte el creixement demogràfic, les noves

La consellera de Salut, la setmana passada a l'Hospital de Granollers

tecnologies i els models de funcionament per tal de fer més eficients els recursos sanitaris, sempre insuficients. El resultat no podia ser un altre: l'Hospital General es farà càrrec de la gestió, evidenciant de forma clara les economies d'escala i l'aprofitament dels recursos comuns.

El nou equipament ha de complir una funció de proximitat i de complementarietat de l'hospital, amb servei d'urgències de petita i mitjana complexitat, hospital de dia i tota la cirurgia que no necessita hospitalització convencional, i ha de servir també de recurs per a llits convencionals de malalts aguts i subaguts quan convingui, i amb la previsió de futur necessària.

Aquest nou equipament complementa, en defi-

nitiva, l'actual Hospital General, que està alhora en procés de transformació de forma intensa, sobretot en l'àrea de consultes externes, de quiròfans i sobretot també en el redimensionament dels llits per a malalts aguts.

El conjunt, és a dir, l'hospital general i el nou equipament al carrer Girona, han d'actuar com a centre de referència assistencial per a la docència i per a la recerca a nivell de tota la comarca, i participant de forma activa en el mapa sanitari català; l'Hospital ha d'estar en condicions d'assumir patologies de complexitat elevada que a hores d'ara han de ser tractades a Barcelona.

Estem parlant, en definitiva, d'un parc sanitari. Un parc que ha de completar els seus serveis amb el nou edifici de salut mental i amb l'ampliació dels llits de llarga estada –totalment necessaris– en el marc de l'actual equipament sociosanitari.

Lògicament, tot té els seus tempos, i quan arribi el moment caldrà plantejar com es pot realitzar una gestió molt més integrada amb l'atenció primària i amb l'atenció sociosanitària, i fins i tot amb l'atenció a totes les persones dependents.

La pressió assistencial esdevé gairebé insostenible en aquests moments, sobretot en les àrees d'urgències i en les d'hospitalització. Igualment, la falta de quiròfans manté unes llistes d'espera excessives, com es ben conegut. Ara bé: per fi s'albira la llum... I ja era hora!

L'anunci d'aquest nou equipament és tan important que, encara que triguem dos o tres anys a veure'l acabat, marca un punt d'inflexió en la sanitat a Granollers i a la comarca.

Enhorabona, Granollers!

FOTO I PEU... Un dia de romeria

Pere Cornellas

Fotògraf

Heus aquí el que ens hem trobat, tot fent un tomb per Palou, el rovell de l'ou. Ja al pati de les escoles, entre acàcies i castanyers, sobresortia una figura: el sant Blau. Què hi feia allà fora del seu entorn? Perquè sol estar guardat a Roca Umbert Fàbrica de les Arts (té tela el nom: un lloc on la gent suava la cansalada ara diuen que hi fabriquen art). Doncs bé, el sant potser l'han tret per conèixer la reserva de Palou, ara que estan d'obres. La resposta la vaig trobar més endavant, mentre feia unes imatges a unes restes molt interessants prop de la Torre de les Aigües. Enmig d'una música que venia del passeig fluvial, apareix un grup de gent que com molt bé deia en Jaume Maspons eren "els fòssils blaus, persones de mitjana edat aparentment normals que s'apleguen al voltant d'un carretó". Aquesta vegada no anaven de Mcgum i a més no eren sols persones de mitjana edat, sinó que eren tota una representació de totes les colles de Blaus. Anaven amb el carretó amb banderes però sense el penó, portaven clavellets blaus, faldilles i mantellines i barrets d'ala ampla, bastons i barretines, pintes blaves i escapularis penjats al coll. Tots contents, entre el Congost i les ravenisses, anaven fent camí cap a les escoles, on el sant els esperava per donar-los la benvinguda. Tot un espectacle. Abans la gent feien fontades a la font del Ràdium i ara fan romeries a Palou. Són nous temps i el sant no espera. La festa tot just ha començat. Totus Blaus.

